

ธารน้ำใสไหลเย็นเห็นจามรี

อาทิตย์ ติ่มนวล
สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม อ.ส.ท.

เราเย็นเช้าแถวกันนานพอสมควร ลือผ่านวมนหาที่ตื่นตื่นเมื่อได้ใส่เริ่มกลายเป็นภาวะไปในบัดดล เพราะมันเปียกฝนมาจากขาเข้าในตึกนี้ที่แรกก็หนาวดี ตอนนั้นคนแน่นจนคนกลายเป็นร้อนไปเลย แทบอยจากจะถอดแล้วเหวี่ยงทิ้งไว้ข้างทาง แต่ก็ทำไม่ได้นะนะ เอ๊ะ นั่นหัวแถวนี้มา ลักษณะที่เห็นเป็นประตูออกไปหาแสงสว่างข้างนอก แล้วนั่นมันรถทัวร์เล็กไม่ใช่หรอนะ... แปลว่าอะไร แปลว่าเจ้านั่งรถตูมาเข้าคิวเพื่อมาขึ้นรถทัวร์อีกที่ยังไงละ นี่ยังไม่ถึงภูเขาอีกหรอ !! เล่าเรื่องมาตั้งหลายฉบับแล้วยังไม่ถึงตีนเขาเลยพ่อจ๋าแม่จ๋าเอาละ อย่างน้อยก็ใกล้ความจริงแล้ว พอถึงคิวเราจะขึ้นรถทัวร์ ด้วยความที่ที่นี้คือประเทศจีนนะ แล้วชาวแก๊งของเราที่ไม่ใช่คนท้องถิ่นถ้าเกิดรถเต็มแล้วต้องแยกกัน ต้องเป็นหลายนะครั้งใหม่แน่ นึกได้ตั้งนั้นกรีบวางแผนกันอย่างรวดเร็วว่า ไม่ว่าจะยังไงก็ต้องขึ้นคันเดียวกันให้ได้นะ แล้วเหมือนสวรรค์จะเล่นตลกอีกครั้ง เพราะจังหวะที่เจ้าหน้าที่กำลังตรวจเอกสารเราก่อนขึ้นรถ รถก็ทำท่าจะเต็มแล้ว (ชาวต่างชาติจะถูกตรวจนานกว่าคนจีนเล็กน้อย) พอหลุดไปได้เท่านั้นแหละคุณ สวมวิญญาณคนไทยแท้แต่โบราณแย่งขึ้นรถกันแบบไม่สนสี่สนแปดใดๆ นั่งแยกก็ได้ ขอให้รวมกลุ่มกันไว้ สรุปคือเราทำได้ดีครับ (แถมคุณพีชีวีเห็นด้วยการขึ้นที่หลังรถทัวร์แต่มีที่นั่งจ้า)

รถทัวร์ขับออกไปได้ไม่นานก็มาจอดที่แหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่งบรรยากาศคร่ำๆ คือเป็นตีนเขา มีแม่น้ำสีฟ้าไหลผ่าน และที่ล้ำคณามีจามรีด้วย ! (牦牛 เหมานหิว) โอ๊ยตาย ตื่นเต้นมาก บริเวณนี้เรียกว่า白水河 (ไปสู่ยเหอ) แปลตรงตัวว่า แม่น้ำน้ำ (สี) ขาว เข้าใจว่าน่าจะหมายถึงว่า "น้ำใส" และ...พอรถจอดปั๊บ เราต่างก็ทยอยลงกันแบบงงๆ เพราะไม่รู้เลยว่ามันคือที่ไหน ยังไงแล้วต้องทำอะไรต่อ รู้หน้าว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยว แล้วยังงัยต่อ ไม่รู้แหละขอตามคุณพีไปก่อน คุณพีก็เรียกกระดมพลครั้งมโหฬารยิ่งกว่างานเฟอร์นิเจอร์แฟร์บริเวณหน้าลิ้ม

เล็กๆ แต่ทำไมลูกทัวร์คุณที่ถึงได้เพิ่มขึ้นมหาศาลขนาดนี้ละ จากนั้นคุณก็ไปพบลอยพลังวิภาชาจีนยาวๆ ยาวจนเราท้อ แต่ก็พอจับสาระสำคัญได้บ้างว่า เธอกำลังก้าวเปิดการทัวร์อย่างเป็นทางการและเริ่มบรรยายแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ว่าจะไร้งัง มีประวัติศาสตร์ยาวนานแค่ไหน ด้วยท่าทางมั่นใจเกินร้อย คนไทยที่ยืนอยู่กลุ่มเล็กๆ ตรงนี้ก็ยื่นหน้าห่างกันไป เพราะไฮไลท์มันอยู่ที่เรารู้สึกว่าคุณที่กำลัง “นัดเวลา” มาเจอกันอีกที พุดง่าย ๆ ก็คือช่วงนี้จะปล่อยให้ทุกท่านไปพักผ่อนตามอัธยาศัยนั่นเอง แง แล้วฉันจะรู้กับเธอใหม่เมื่อไร พอจบการปฐมนิเทศแล้วก็รวบรวมความกล้าถามคุณพี่ไปว่า “ต้องไปตรงไหนหรือ” (เพราะเห็นคุณพี่ชี้ไปทางตรอกเล็กๆ ที่ไม่ไกลจากลิ้มที่เธออยู่) ทันใดนั้นคุณพี่ก็ตาเบิกโพลงดวงตาเห็นธรรมพร้อมกับหันไปบอกโกตหนุ่มที่ยืนใกล้ๆ ว่า “คนนี่พูดจีนได้!” อายากเบรกเหลือเกินว่าฉันพูดได้นิดหน่อยจ้า ใจเย็น แล้วคุณพี่ก็พยายามแนะนำว่าเราว่าต้องทำอะไรต่อ แล้วจะมาเจอกันที่มึง มี WeChat แจกแล้วไซ้ใหม่ จั๊งก็ไปได้แล้ว พร้อมยื่นตัวใส่มือให้... ครับ เจ้

เราออกเดินทางกันต่อโดยไม่มีคนที่คุ้มกะลาหัวอีกต่อไป มุ่งหน้าไปตามตรอกเล็กๆ เพื่อพบว่าเราต้องมาต่อคิวขึ้นรถกอล์ฟสีเขียวสดใสกันต่อ อยากจะกรี๊ดมาก ขึ้นรถมาต่อรถเพื่อมาขึ้นรถอีกที อี๊ย จากนั้นรถก็พาพวกเราลัดเลาะไปตามถนนแคบๆ ด้วยความเร็วระดับ Dominic Toretto ข้างทางเป็นแม่น้ำสีฟ้าแบบฟ้าจริงจิง ฟ้าแบบฟ้ากว่านี้ไม่ได้แล้ว (ไหนบอก 白水) มีน้ำตกตึกๆ เป็นชั้นๆ ลักษณะคล้ายเกล็ดปลา มีตัวจามรีเดินอยู่ในน้ำพร้อมกับนักท่องเที่ยวบนหลังกำลังแอคท่าถ่ายรูปกันอย่างเมามัน นี่มันขึ้นในฝันที่ตั้งใจเลยนะ แต่แล้ววิมานก็พังครืนลงกับตา เพราะมวลมหาประชาชนต่อคิวยาวมาก คือถ้าต่อคิวขึ้นหลังจามรีถ่ายรูปเราคงไม่ต้องทำอะไรกันแล้ว ชาวคณะจึงตัดสินใจถ่ายรูปกับวิวทิวทัศน์ไปเก้ๆ แทะๆ และไม่พลาดที่จะชกภาพพร้อมทั้งจามรีตัวมหึมาที่เดินมาใกล้ๆ กับตลิ่งพอช่วยเยียวยาจิตใจ พอกำลังถ่ายรูปกันอยู่ก็เกิดสงสัยว่าเราต้องอยู่ตรงนี้อีกนานเท่าไร ถ่ายจนวิงวอนหมดแล้ว ว่าแล้วก็สังเกตเห็นมือ ด้านหลังบอกพิศจุดท่องเที่ยวในย่านนี้ไว้มากมาย... ตายๆ นี่แค่จุดแรกแต่เราใช้เวลาเยอะมากเลย จุดอื่นจะทำไม นี่ ว่าแล้วก็รีบ

คว้ามือพลพรรคพร้อมพุ่งตัวไปที่รถกอล์ฟสีเขียวสดใสที่วิ่งมาเป็นรอบๆ หวังว่าจะพาเราไปส่งจุดถัดไป แต่คนมันเยอะนะแม่ เราต้องแย่งชิง เราจะแพ้ไม่ได้ จำได้ว่า ตอนนั้นเสื่อหมอนหนาเป็นภาระมาก รอบยังไม่ทันเรียบร้อยก็ต้องรีบกระโจนขึ้นรถแล้ว สายกอล์ฟที่คล้องคอก็ยังคล้องไม่ตี ตัดสินใจมัดทุกอย่างรวมกันแล้วแนบไว้กับอกด้วยมือเดียว อีกมือคว้าราวรถ แล้วเทคตัวเอาหน้าส่งกำลังให้พุ่งไปที่เบาะ รอดครับ เราทำสำเร็จ

รถกอล์ฟพาเรามาที่จุดถัดไป เป็นจุดที่แม่น้ำเป็นสีฟ้าสูงสุด พอแดดส่องมาสะท้อนแล้วก็ทำให้แสงตาไปหมด รูปเหวอย่างหวังว่าจะถ่ายได้สวยเลย แต่จุดนี้คนค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับจุดที่แล้ว เพราะจุดที่แล้วมันรวมความพีคไว้หมดแล้วนะ ไหนจะจามรี ไหนจะขึ้นน้ำตกรูปเกล็ดปลา ไหนจะวิวสวยๆ ที่เป็นฉากหลังอีก สวยครบจบในจุดเดียว ที่อื่นก็หมองไปสิ เห็นดั่งนั้นชาวแก๊งจึงใช้เวลาไม่มากสำหรับจุดนี้ แต่เวลาก็กว้างเลยมาพอสมควร น่าจะใกล้ๆ กับที่คุณพี่นัดแล้วละ เราก็เลยเดินต่อไปที่ท่ารถกอล์ฟเพื่อจะกลับไปทีลานจอดรถทัวร์ คุณพระ !! นั่นแถวรถหรือ เบื้องหน้านั้นคือมวลมหาประชาชนกว่าครึ่งโลกกำลังเบียดเสียดเหยียดยันกันเพื่อขึ้นบันไดไปรอขึ้นรถกอล์ฟกัน บอกเลยว่าลื่นหวังมาก คนไทยได้งามหน้าก็คราวนี้ รับรองว่าเลทแบบน่าเกลียดแน่นอน แต่ประเด็นมันอยู่ตรงที่ ณ จุดนั้นทำให้ชาวคณะเราสูญเสียทัศนคติความเป็นคนดีศรีอยุธยาไปจนหมด ถึงขั้นว่าฉันจะไม่ทนพวกเธออีกต่อไป เพราะผู้คนแข่งคิวกันหน้าด้านๆ มาก ด้านจนน่ากลัว แดมเบียดกันจนหคเคเมนตีลังกาก็ไปหลายทีมแรกๆ เราก็รับบทเป็นดาวพระศุกร์ ถูกทำร้ายเรื่อยมา แต่เห็นท่าไม่ดี เลทจนน่าเกลียดแล้วบวกกับถูกทำร้ายหนักขึ้นๆ ตัดสินใจพลิกบทบาทรับบทร้ายในบทมหาจารย์คิม ดันมาดันกลับเบียดมาตบช้อน แขงทุกคิว แทรกทุกอณู จนในที่สุดก็กลับมาที่ยืนในสังคมได้อีกครั้งอย่างสง่างาม พร้อมกับนั่งรถกลับไปหาคุณพี่อย่างปลอดภัย แม้ว่าจะเลทไปมากก็ตาม...

Small Tips

การสื่อสาร (ภาษาจีน) เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการท่องเที่ยวที่ประเทศจีน ใครที่ไม่รู้ภาษาจีนเลยก็อาจจะอึดอัดพอสมควร แต่ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้เราไม่จำเป็นต้องพูดกันเพื่อให้เข้าใจกันอย่างเดียว ตอนที่เรากำลังเดินเที่ยว 白水河 อยู่นั้นก็มีการขอความช่วยเหลือจากคนที่ส่งมาที่ WeChat (微信เว่ยซิน แปลตรงตัวว่าจดหมายน้อย) ของชาวคณะคนหนึ่งเป็นภาษาจีน แต่แอบนี้ฉลาดมาก แปลเป็นภาษาอังกฤษให้เลยโดยที่เจ้าตัวบอกว่าไม่ได้ตั้งค่าอะไร ทำให้เรารู้ว่า ขอแค่มีอินเทอร์เน็ต เราก็สามารถสื่อสารกับคนที่ได้แบบไม่ต้องกังวลอีกต่อไป ดาวานโหลดติดเครื่องไว้อุ่นใจคะ (ถูกรวมอื่นๆ ก็ใช้เจ้า WeChat นี้ได้ด้วยนะ สะดวกมากๆ)